

het is waar
het duurde tien jaar
om weer thuis te komen
in mijn lot
alles leek kapot
keel afgesneden
weggeleden in een
eindeloos leeg
beneden
deze week smeed ik mij
als een omgekeerde sprong
omhoog
en viel in dertig
warme armen
zij houden mij vast
met alles wat ik ben
hebben net als ik
de pen
als stem
vol verhalen die
zich niet meer de mond
laat snoeren
wij vloeren oude werelden
van opgelegde kooien
van mannenmacht en pijn
met de kracht
van vrouwen die spreken
vol liefde en leven
vrouwen die alles
open en bloot
zijn
en geven

Mijn week in 100 woorden - Week45-2021
Eef Lanoye